

Política | Actualitzat el 24/10/2018 a les 20:30

VÍDEOS Quatre discursos històrics per a una DUI que no es va fer efectiva

Carme Forcadell, Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Dolors Sabater es van convertir, el 27 d'octubre del 2017, en les veus de la República acabada de proclamar

El president, Carles Puigdemont, en el primer discurs posterior a la declaració d'independència | Josep M. Montaner

Vídeo: <http://www.youtube.com/watch?v=wQ7bdX6iDQs>

"La resolució de la declaració dels representants del Parlament queda aprovada per 70 vots a favor, 10 en contra i dos vots en blanc". Aquestes van ser les paraules -poques, però resolutives- que va pronunciar la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, el 27 d'octubre del 2017. D'aquí a tres dies se'n complirà un any.

Eren dos quarts menys un minut de quatre de la tarda, i milers de persones observaven amb expectació una declaració d'independència que esdevenia històrica (<https://www.naciodigital.cat/noticia/141454/parlament/declara/independencia>) i pretenia trencar les fronteres establertes. Al Parlament, només els diputats de Junts pel Sí, la CUP i els comuns havien decidit restar a la sala, mentre que els de Ciutadans, PSC i PP havien abandonat poc abans l'hemicicle per evitar votar uns textos que consideraven il·legals.

La declaració de plena sobirania ja s'havia firmat el 10 d'octubre,

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/140249/document/declaracio/independencia/signen/diputats>) tot i que el veritable salt endavant trencava la suspensió que havia decretat Carles Puigdemont aquell mateix dia,

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/140226/puigdemont/suspen/declaracio/independencia/obrir/periode/mediacio>) amb l'objectiu de realitzar un últim intent de diàleg amb l'Estat on també pogués interferir la mediació internacional. Catalunya escrivia pàgines de la seva història contemporània i la República catalana es convertia -amb incertesa- en una realitat.

La presència de diputats i periodistes no va ser l'única aquell dia al Parlament. Preveient la magnitud de la declaració, l'Associació Catalana de Municipis (ACM) i l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) van convocar els alcaldes del país per seguir el ple, i uns 200 batlles van acudir a la cita per fer evident la força i el suport del municipalisme.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/141459/video/alcaldes/criden/independencia/al/parlament>)

Dolors Sabater, alcaldessa de Badalona, va prendre la paraula en nom dels ajuntaments. Unes institucions, va recordar, on es fa "política de proximitat" i on es defensen "dia a dia els drets socials i democràtics" en comunitats "plurals i diverses". Des dels municipis va assegurar que es patia la "involució de l'estat espanyol, menystenint i atacant" la sobirania. I, davant d'aquest fet, va sentenciar que el món municipal s'havia de comprometre amb el procés constituent perquè esdevenia una "oportunitat de transformació social" contra el "caduc règim del 78".

Va ser l'escalf dels alcaldes el que també va agrair el llavors vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, amb un discurs que no va obviar -volgudament- la necessitat de promoure els "valors universals" de "la bona fe, el respecte i l'estima", també, amb els pobles "germans" com l'espanyol.

"Estem convençuts que arreu del món poden entendre la voluntat dels nostres actes", va assegurar Junqueras. Així mateix, va avisar que la voluntat dels catalans és la de construir un poble "integrador" i que "vol garantir la igualtat de drets de tots els seus ciutadans". Per això, va demanar que es respectés el dret a l'autodeterminació i la decisió dels catalans derivada de les urnes.

Les últimes paraules les va pronunciar el llavors president de la Generalitat, Carles Puigdemont (<https://www.naciodigital.cat/noticia/141481/ara/caldra/defensar/republica/primer/discurs/puigdemont/despr/declarar/independencia>). "És a les nostres mans continuar enfortint les bases que fan de Catalunya no només una vella nació d'Europa amb una llengua i una cultura i un dret que duren segles, sinó sobretot una societat que sempre ha respost pacíficament i cívicament en els seus grans reptes democràtics", va asseverar.

Unes paraules, va dir, "que només poden sortir del cor, de l'emoció, de la raó i de la legitimitat". I una intervenció, segons va pronosticar, que prediria també temps difícils: "Venen hores en què a tots ens pertocarà de mantenir el pols pel país". El clima va trigar poc a enterbolir-se per als representants polítics de Catalunya. La presó i l'exili van donar tot el sentit, poc després, al discurs del president.